

STRUCTURA PROPRIETĂȚII FONDULUI FORESTIER DIN JUDEȚUL SUCEAVA ÎNAINTE DE ANUL 1948 ȘI STAREA ARBORETELOR CA URMARE A MODULUI DIFERIT DE GOSPODĂRIRE

Dr. ing. Petru Brega
Universitatea Suceava

Materialul care se prezintă sub acest titlu este rezultatul unui studiu, început în anul 1982 și continuat, cu întreruperi, pe parcursul mai multor ani. Intocmirea acestuia are la bază cercetarea și prelucrarea unui mare volum de date culese din surse autentice, din cunoștințele proprii (autorul a lucrat la Serviciul Silvic Județean Câmpulung Moldovenesc în perioada 1942 - 1948, unitate care avea în atribuțiile sale urmărirea aplicării legislației silvice la toate pădurile Persoanelor Juridice) și din informațiile unor silvicultori vechi care au activat în zonă înainte de anul 1948.

Autorul a folosit următoarele surse bibliografice :

- Amenajamentele ocoalelor silvice ale Fondului Bisericesc, ale Fondului Grăniceresc, ale Domeniului Coroanei, ale C.A.P.S.-ului și ale unor comune și obștii;

- Regulamente de exploatare, studii sumare și alte reglementări silvice din perioada anterioară anului 1948, care au aparținut unor comune, obștii și particulari;

- Procesele verbale de constituire a MUFB-urilor din amenajamentele perioadei 1948 - 1952;

- Diverse situații de la fostul Serviciu Silvic Județean Câmpulung Moldovenesc.

Aceste documente s-au găsit și se mai găsesc, în mare parte, în arhivele actualelor ocoale silvice ale Filialei ROMSILVA R.A. Suceava, în arhiva acesteia, în arhiva ICAS Câmpulung Moldovenesc și la Filiala Suceava a Arhivelor Statului.

*
* *

Fondul forestier al județului Suceava însuma, la 1 ianuarie 1982, 450,7 mii ha., reprezentând peste 52% din suprafața întregului teritoriu județean, ceea ce revine la 0,69 ha pădure pe cap de locuitor față de numai 0,20 ha la nivelul țării. În același timp județul Suceava se situează pe primul loc sub aspectul productivității arboretelor, cu o creștere medie pe an și hectar de 8,6 m³ la rășinoase și 6,1 m³ la foioase (media pe țară fiind de 4,5 m³), iar volumul total existent reprezintă aproximativ 10% din masa lemnoasă a țării.

Arboretele se încadrează în proporție de 89% în clase superioare și mijlocii de producție. Această productivitate ridicată se datorește, pe de o parte condițiilor de vegetație deosebit de favorabile, iar pe de altă parte compoziției specifice a arboretelor, rășinoasele reprezentând 78,6% (molidul 65,3%, bradul 12,9%, laricele și pinii 0,4%), fagul 13,8% iar cvercineele și diverse foioase restul de 7,6%. Un al treilea factor care a influențat și continuă să influențeze productivitatea diferitelor arborete constă în modul cum au fost administrate și gospodărite pădurile în trecut.

Pădurile care au constituit și constituie mândria Țării de Sus au suferit, de-a lungul timpului, o serie de transformări radicale, consecință directă a evenimentelor istorice și sociale și evident a modului în

care diferiți proprietari au înțeles, potrivit intereselor proprii, să valorifice produsele lemnoase în favoarea, sau detrimentul integrității și capacității de producție a arboretelor. Transformările la care ne referim au vizat, în special, natura proprietății pădurilor.

Fondul forestier sucevean provine, în mare majoritate, din păduri care au beneficiat în trecut de administrații silvice și de moduri de gospodărire foarte bune și bune. Alături de Fondul Bisericesc Ortodox Român, care a reprezentat, după afirmațiile multor silvicultori, una din cele mai bine organizate și adaptate gospodăriri forestiere, nu numai din țară, ci și din întreg sud-estul european, o administrație de un nivel superior a reprezentat și C.A.P.S.-ul, pentru pădurile Statului. Administrații și gospodăriri destul de bune au avut Domeniile Coroanei și Fondul Grăniceresc din Năsăud.

Aceste patru categorii de proprietari, după cum se vede din tabelul 1, reprezentau, la data naționalizării pădurilor (Constituția din 13 aprilie 1948) 71,5% din totalul fondului forestier intrat în patrimoniul Statului, care însuma 472.739 ha. Evident, cu cea mai mare participare venea Fondul Bisericesc, de 42,0% (tabelul 1). Restul de 28,5% erau păduri în proprietatea comunelor, obștiilor, altor categorii și particulare, care nu au beneficiat de o gospodărire corespunzătoare, iar cea mai mare parte din pădurile particulare au fost total lipsite de orice reglementări silvice. Această situație s-a reflectat, așa cum se va arăta mai jos, în starea și productivitatea necorespunzătoare a pădurilor respective.

În tabelul 1 sunt redată, pe bazine hidrografice, categoriile de proprietari existente în 1948 pe teritoriul actualului județ, cu suprafețele ce le dețineau, grupate în două părți : prima parte cu cele 8 bazine se referă la Bucovina, care însuma 337.352 ha, respectiv 71,4%, iar partea a doua alcătuită din alte 6 bazine, însumând 135.387 ha, respectiv 28,6%, reprezenta porțiuni din nordul Moldovei cuprinse în suprafața județului Suceava. Din totalul de

472.793 ha identificat potrivit Legii 204/1947, “pentru apărarea patrimoniului forestier”, suprafața păduroasă însuma aproximativ 416 mii ha, ceea ce reprezenta 88%, restul fiind goluri, terenuri neproductive și suprafețe neregenerate.

O primă remarcă se impune și anume, reducerea suprafeței totale a fondului forestier cu peste 22 mii ha în perioada care a trecut de la data naționalizării. Această diminuare se datorește scoaterii succesive a unor categorii de terenuri, potrivit reglementărilor oficiale care au apărut între timp. În afara unor cedări pentru scopuri industriale, construcții hidrotehnice sau schimburi cu sectorul agricol, cea mai mare acțiune de scoatere din fondul forestier a fost retrocedarea către foștii proprietari a pășunilor împădurite, cu care ocazie s-au cedat peste 14 mii ha.

O prezentare succintă a situației și modului de gospodărire a pădurilor până în anul 1948 de către foștii proprietari, va permite cunoașterea stării și productivității până la includerea lor în patrimoniul statului.

1. Pădurile Statului, administrate de Casa Autonomă a Pădurilor Statului (C.A.P.S.) în suprafață totală de 30.412 ha, au existat, înainte de primul război mondial, evident, numai în Vechiul Regat (în cazul de față în Moldova). Constituiau trupuri mari până la complexe de păduri, situate în special în bazinele Râșca, Siretul Mijlociu (pădurile Zamostea Deal și Luncă, Adâncata, Călugăreni, complexe Dealul Mare, Probota și Valea Poienii de la Dolhasca) și în mai mică măsură în bazinul Moldovei Inferioare - Fălticeni. Existența câtorva suprafețe răspândite în unele bazine din Bucovina se datoresc trecerii în patrimoniul statului, după reântregirea țării, a trupurilor de pădure ce au aparținut unor persoane care, probabil, și-au pierdut cetățenia română și au părăsit țara.

Pădurile administrate de C.A.P.S. au fost bine gospodărite, pe bază de amenajamente și principii avansate, rezultând arborete cu structuri aproape de normal, cu respectarea regulilor de exploatare și

regenerare. Alături de fostele păduri ale Fondului Bisericesc, reprezintă și astăzi cele mai frumoase, mai viabile și mai productive arborete.

2. Pădurile Fondului Bisericesc în suprafață totală de 198.368 ha, provin în cea mai mare parte din încamerarea moșiilor mănăstirilor din Bucovina de către Statul Austriac, precum și din răscumpărarea drepturilor de servitute de la locuitorii provinciei. Fondul Bisericesc ca organ de administrație a acestor averi a fost constituit prin "Regulamentul duhovnicesc din 29 aprilie 1786" decretat de Împăratul Iosif II. Pădurile au format complexe mari, cuprinzând în multe cazuri bazine întregi, predominând în bazinele Moldovița, Moldova Mijlocie, Suceava Superioară, Suha și Suceava Mijlocie, bineînțeles numai în Bucovina. (Suprafața care apare în bazinul Neagra Sarului din partea a II-a a tabelului 1, este situată tot în Bucovina, care în acea zonă cuprindea și partea din versantul stâng al acestui bazin).

Fondul Bisericesc a reprezentat o administrație silvică model de la care s-au inspirat și alte instituții similare din unele țări europene. A inițiat și aplicat un sistem de amenajare ireproșabil, încă din anul 1875, bazat pe triangulație, determinarea volumelor arboretelor, executarea corectă și la timp a lucrărilor silvice și de exploatare și în special pe o evidență permanentă și precisă. Amenajamentele se revizuiu și reactualizau din 10 în 10 ani. Au predominat continuu preceptele conservării și continuității fondului forestier.

După reîntregirea țării această administrație proprie a fost îndrumată și controlată de stat prin Direcția Pădurilor Persoanelor Juridice din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Urmare a acestui mod de gospodărire starea pădurilor la data naționalizării erau foarte aproape de situația normală, cu arborete bine încheiate, cu compoziții adaptate condițiilor staționale și cu o productivitate deosebit de ridicată.

3. Pădurile Fondului Grăniceresc în suprafață de 45.422 ha erau situate în partea

de vest a județului, în bazinele Izvoarele Dornei, Bistrița Aurie, Neagra Sarului și Bistrița Broșteni. Acestea au fost în proprietatea celor 44 comune grănicerești din fostul județ Năsăud, din care se recrutau ostașii Regimentului 2 Românesc Pedestru pentru apărarea graniței de est a Imperiului Austro-Ungar. Administrarea acestor păduri din 1890 până în 1948 s-a făcut de o Direcție silvică independentă cu sediul în orașul Bistrița. Deși începuturile amenajistice datează încă din 1892, când se întocmește un studiu sumar, iar în 1903 un amenajament propriu zis, instrumentele legalizate de gospodărire se opresc aici, deoarece următoarele amenajamente din anii 1913 și 1928-1930 nu au mai fost aprobate. Cu toate acestea gospodărirea pădurilor s-a făcut la un nivel destul de bun, având la bază principiile silviculturii avansate pentru acea perioadă. Starea arboretelor în anul 1948 era corespunzătoare sub aspectul structurii și al productivității, apropiindu-se mult de nivelurile atinse la pădurile Fondului Bisericesc și al C.A.P.S.-ului. S-a remarcat totuși disproporția claselor de vârstă în sensul predominării arboretelor tinere (cl. I-a și a II-a reprezentau aproape 45% - a se vedea tabelul 2). Această dereglare în continuitatea producției forestiere s-a datorat exploatărilor excesive din timpul primului război mondial.

4. Pădurile Domeniilor Coroanei, în suprafață de 63.602 ha, au existat, bineînțeles, numai în Moldova, fiind situate în bazinele Bistrița-Broșteni și Suhele Moldovene. (Suprafețele care, în tabelul 1, apar în Bucovina se explică prin neconcordanța limitelor celor două provincii cu cele ale bazinelor hidrografice).

După secularizarea averilor mănăstirești din anul 1864 cărora le-au aparținut, pădurile respective au trecut în patrimoniul statului iar de la 10 iunie 1884, în baza unei legi a fostului Domeniu al Coroanei, au trecut în patrimoniul acestuia. Pădurile au avut o administrație silvică proprie și s-au gospodărit pe bază de concepte la nivelul celor din administrația C.A.P.S.-ului.

Atât tăierile din produse principale cât și regenerările au fost conforme cu un mod de

Tabelul 1

Structura proprietății pădurilor din județul Suceava înainte de anul 1948

Bazinul	Stat		Fond		Fond		Domeniile						Alți				Total	
	(C.A.P S.)		bisericesc		grăniceresc		coroan ei		Comunale		Obște ști		proprietari		Particulari			
	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%
Izvoarele Dornei	25		12873	26,4	23784	48,7			6582	13,5	1542	3,2			4029	8,2	48835	100
Bistrița Aurie	447	0,7	22483	34,8	9611	14,9	40		9894	15,3	455	0,7	4013	6,2	17703	27,4	64646	100
Moldova superioară	157	0,4	17048	47,4					7431	20,7	1219	3,4			10113	28,1	35968	100
Moldovița	50	0,1	40646	81,6					4476	9	4470	9			198	0,3	49840	100
Suha bucovineană	146	0,5	24466	76,6			3452	10,8	1364	4,3	2491	7,8					31919	100
Moldova mijlocie			18292	78					916	3,9	3475	14,8			759	3,3	23442	100
Suceava superioară			49239	78,8					5229	8,4	85	0,1			7932	12,7	62485	100
Suceava mijlocie			12083	59,8					1322	6,5	2708	13,4			4104	20,3	20217	100
TOTAL I	825	0,2	197130	58,4	33395	9,9	3492	1,1	37214	11	16445	4,9	4013	1,2	44838	13,3	337352	100
Neagra Sarului			1238	8,4	6432	43,6			120	0,8					6973	47,2	14763	100
Bistrița Broșteni					5595	9,7	41219	71,5	2947	5,1			2484	4,3	5402	9,4	57642	100
Suhele moldovene							18891	95,7	785	4					56	0,3	19732	100
Rășca	18744	91,8							247	1,2			18		1430	7	20439	100
Moldova inferioară (Fălticeni)	680	9,2											180	2,4	6494	88,4	7354	100
Siretul mijl.(Zamostea-Dolhasca)	10163	65,8													5289	34,2	15452	100
TOTAL II	29587	21,9	1238	0,9	12027	8,9	60110	44,4	4099	3			2682	2	25644	18,9	135387	100
TOTAL GENERAL	30412	6,4	198368	42	45422	9,7	63602	13,4	41313	8,7			6695	1,4	70482	14,9	472739	100

gospodărire avansat. Sunt însă unii indici care arată că tăierile de îngrijire nu s-au executat în ritmul impus de evoluția arboretelor. Dovadă sunt arboretele prea dese, în special cele de molid din bazinul Bistrița-Broșteni, care au avut de suferit numeroase și puternice doborâturi de vânt începând din anul 1947 și culminând cu marea calamitate din anul 1964.

5. Pădurile comunale, în suprafață de 41.313 ha au existat numai în Bucovina și sunt reprezentate în toate bazinele hidrografice din această provincie. Cele mai multe se găsesc în bazinele Izvoarele Sucevei, Bistrița Aurie și Moldova Superioară. Ceea ce apare la această categorie în cele 4 bazine din Moldova (partea a II-a din tabelul 1) erau de fapt izlazuri împădurite și ulterior înglobării lor în fondul forestier au fost retrocedate foștilor proprietari.

Pădurile au fost situate, de regulă, la marginea trupurilor sau complexelor Fondului Bisericesc, în apropierea comunelor cărora le-au fost atribuite. O parte din aceste păduri au provenit din cedări de către Statul Austriac din patrimoniul Fondului Bisericesc, pentru răscumpărarea drepturilor de servitute, iar restul prin aplicarea reformei agrare austriece de la 1852 (segregare).

Reglementările tehnico-silvice pe baza cărora s-au gospodărit aceste păduri au fost foarte variate: studii sumare regulamente de exploatare sau chiar amenajamente, dar rămase, de cele mai multe ori, nerevizuite. Deși erau supuse regimului silvic și administrate din punct de vedere tehnico-silvic de organe de specialitate, totuși punerea în valoare se făcea direct de proprietari, ceea ce a avut ca urmare atacarea deodată a mai multor posibilități anuale sub diferite motive momentane, realizarea exploatărilor în condiții necorespunzătoare prin diferiți antreprenori, ori grupe de locuitori, regenerări întârziate și incomplete datorită lipsei de fonduri, înzestrarea insuficientă cu clădiri silvice și lipsa oricăror instalații de transport. Adaptarea unor cicluri de producție mici (60-80 ani) a dus la epuizarea fondului de producție.

La data naționalizării în aceste păduri se găseau suprafețe mai neregenerate, clase de

regenerare reprezentând peste 18%, iar arboretele primelor trei clase de vârstă depășeau 70% din total (tabelul 2). Numai excepțional au fost unele păduri mai bine gospodărite, spre exemplu : pădurea comunei Câmpulung Moldovenesc (Colbu) și pădurea comunei Borșa (Bârjava).

6. Pădurile obștești, în suprafață de 16.445 ha, au existat, ca și cele comunale, numai în Bucovina, fiind răspândite în toată provincia, cu suprafețe mai mari în bazinele : Moldovița, Moldova Mijlocie, Suceava Superioară și Suha. Au fost atribuite obștiilor de locuitori pe aceleași căi ca și pădurile comunale și tot în apropierea așezărilor respective.

Reglementările pe baza cărora s-au gospodărit au fost asemănătoare celor de la pădurile comunale, dar mai puține, mai sărace în precizări și nesatisfăcător aplicate. Exploatările se făceau dezordonat, sub formă de extracții ale exemplarelor celor mai mari și mai valoroase. În etajul amestecurilor de rășinoase cu fag s-au extras aproape în totalitate această ultimă specie, pentru foc, transformând arboretele în rășinoase pure, cel mai adesea în molidișuri. N-au existat aproape de loc preocupări pentru regenerarea arboretelor.

Cea mai vitegă soartă au avut-o pădurile obștești divizate. Acestea s-au fărâmițat în trupuri mici, gospodărite individual și în mare parte defrișate total. (Exemple: obștiile Vama, Deia, Bucșoiaia ș.a.).

La apariția legii 204/1947 pădurile obștești se găseau într-o stare mult mai precară, chiar decât pădurile comunale. Arboretele erau aproape în totalitate tinere (clasa I-a și a II-a - a se vedea tabelul 2) și de o productivitate foarte scăzută (peste 60% erau brăcuite și degradate), mari suprafețe neregenerate sau invadate de specii pioniere, lipsite de construcții și instalațiile de transport strict necesare.

7. Pădurile altor proprietari, au însumat doar 6.695 ha. Suprafețe mai importante au aparținut : bunurilor private din Ciuc (2484 ha) și Fondului Scolar din Năsăud (4013 ha). În rest, Academia R.P.R.

a deținut 180 ha (pădurea Focșa din bazinul Fălticeni), iar mănăstirile Râșca și Slătioara, câte 9 ha.

Suprafața neînsemnată a acestor categorii n-a afectat semnificativ starea fondului forestier total. Precizăm doar că modul de gospodărire a primelor două categorii de păduri a fost asemănător cu cel practicat de administrația Fondului Grăniceresc.

8. Pădurile particulare, în suprafață totală de 70.482 ha, au existat în tot cuprinsul județului (se pare că în bazinul Suha amenajistul a trecut pădurile particulare la obștiile divizate). Acestea erau răspândite foarte neuniform printre pădurile Fondului Bisericesc și a celorlalte categorii de proprietari. Provin din moșteniri, în special pădurile răzășești, compensații pentru răscumpărarea drepturilor de servitut (numai în Bucovina), sau prin cumpărări de la unii boieri, mai ales în Moldova. Cele mai însemnate suprafețe se aflau în bazinele Bistrița Aurie, Moldova Superioară, Suceava Superioară și Mijlocie, de fapt în partea superioară a acestor bazine.

După mărimea suprafețelor ce dețineau și după origine s-au categorisit în : marii proprietari, cu suprafețe cuprinse între 500 și 4000 ha, în număr de aproximativ 7 (Papp Simeon - Tibău, Cantacuzino Pașcanul - Fălticeni, ing. N. Brătescu - Râșca, Carol Ficher - Dolhasca, ș.a.); proprietari cu suprafețe cuprinse între 100 și 500 ha, considerați mijlocii, în număr de peste 25; micii proprietari cu suprafețe între 10 și 100 ha; păduri țărănești, cu un număr foarte mare de posesori ale căror suprafețe erau cuprinse între 1 și 10 ha; păduri răzășești, de același ordin de mărime pe proprietari ca și cele țărănești, care au aparținut locuitorilor din comunele Păltiniș și Sarul Dornei. Cu excepția câtorva păduri mai mari (Papp Simeon, I.V. Stârcea, Costân Dumitru, ing. N. Brăteanu) care aveau unele improvizații de regulamente silvice și chiar ceva persoanl tehnic propriu, toate celelalte păduri particulare au fost lipsite de instrumentele tehnico-silvice strict necesare. Scopul principal al proprietarilor era beneficul

rezultat din vânzarea lemnului sau folosirea acestuia pentru nevoile proprii. Exploatările se făceau fără considerare vreunui ciclu de producție, tăindu-se tot ce era comerciabil și utilizabil. Aceasta a dus la brăcuirea și degradarea completă a pădurilor respective. N-a existat nici o preocupare pentru refacerea sau regenerarea arboretelor, în schimb s-au pășunat abuziv, ceea ce a grăbit starea lor de degradare (a se vedea tabelul 3).

*
* *

Modul puțin satisfăcător sau necorespunzător în care s-au gospodărit în trecut pădurile comunale, obștești și particulare, au avut ca rezultat scăderea productivității a peste 28% din arborete, însemnate suprafețe rămase neregenerate sau regenerate în specii de valoare economică inferioară, suprafețe întinse ale fondului forestier lipsite de construcții și instalații de transport strict necesare unei bune gospodăririi silvice. Dacă la acestea s-a mai adăugat un ritm al lucrărilor de împădurire inferior celor de exploatare, în tot fondul forestier, în perioada 1939 - 1948, ne explicăm faptul că la data naționalizării clasa de regenerare reprezenta peste 12% respectiv peste 56 mii ha, iar în zona colinară existau peste 4 mii ha păduri provenite de la unii proprietari mari și mijlocii, cu arborete de productivitate și valoare mult inferioară potențialului stațional.

Pentru reîmpădurirea suprafețelor goale arătate mai sus a fost nevoie de o perioadă de peste 15 ani, astfel ca abia în anul 1963 să se lichideze ultimele restanțe și să se intre în normal cu regenerările. Refacerea arboretelor de valoare economică scăzută continuă însă și în prezent.

Tabelul 2

Sinteza claselor de vârstă, pe categorii de proprietari, din bazinul Izvoarele Dornei, în anul 1948

Categoriile de proprietari	Clase de vârstă															
	I		II		III		IV		V		VI		VII		TOTAL	
	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%
Stat	7	35,0	8	40,0	5	25,0	-	-	-	-	-	-	-	-	20	100
Fond Bisericesc	2270	17,8	2575	20,2	3093	24,3	1724	13,5	941	7,4	543	4,2	1602	12,6	12748	100
Fond Grăniceresc	3441	17,7	5322	27,5	1815	9,4	1827	9,4	1146	5,9	5825	30,1	-	-	19376	100
Comune	1588	25,7	1561	25,2	1250	20,2	932	15,1	851	13,8	-	-	-	-	6182	100
Obștii	400	46,0	470	54,0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	870	100
Tărănești	931	38,4	1491	61,6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2422	100
TOTAL	8637	20,7	11427	27,5	6163	14,8	4483	10,8	2938	7,1	6368	15,3	1602	3,8	41618	100

Tabelul 3

Productivitatea pădurilor , pe categorii de proprietari, din bazinul Bistrița Aurie, în anul 1948

Natura proprietății	Categoriile de productivitate							
	Productivitate plină (0,7-1,0)		Productivitate scăzută (0,4-0,6)		Productivitate redusă (0,1-0,3)		Total	
	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%
Stat	100	69,9	43	30,1	-	-	143	100
Persoane juridice	31880	77,7	6545	16,0	2594	6,3	41019	100
Particulari	3270	29,9	3270	29,9	4382	40,2	10922	100
Tărănești	2000	20,2	4000	41,0	3777	38,5	9777	100
Total	37250	60,2	13858	22,4	10753	17,4	61861	100

Concluzii

1. Actualele păduri din județul Suceava au fost gospodărite în trecut în mod diferit, în funcție de proprietarii care le-au deținut. Gospodăriri de nivel superior au practicat : Fondul Bisericesc, C.A.P.S.-ul, Fondul Grăniceresc și Domeniile Coroanei, totalizând 71,5% din totalul arboretelor. Puțin satisfăcător au fost gospodărite pădurile comunale și în special cele obștești. O gospodărire necorespunzătoare au practicat toate categoriile de proprietari particulari.

2. Rolul funcțional al pădurilor a fost mult diminuat timp de câteva decenii înainte de anul 1948 și 2-3 decenii după acest an, ca urmare a stării necorespunzătoare a unei mari părți din arborete. Pe măsura ameliorării stării arboretelor funcțiile de protecție au crescut, dar încă nu au ajuns la nivelul optim din cauza existenței unor însemnate suprafețe de arborete tinere.

3. Productivitatea arboretelor a înregistrat o creștere în perioada 1948 - 1964, pentru ca după masivele doborâturi de vânt și rupturi de zăpadă să se diminueze din nou. În vederea redresării ecologice a tuturor pădurilor sunt necesare lucrări de refacere a consistenței și compozițiilor în arboretele afectate de calamități și de refacere a arboretelor necorespunzătoare sub aspect economic.

Resume

La structure des proprietes le fond de foret du departament de Suceava avant 1948 et l'etat des peuplements consequence du metode differit des administrees

Les forets de departament de Suceava ont appartenu, avant 1948, a huit categories de proprietaires, qui etaient :

- l'Etat (6,4%), le fond de l'Eglise orthodoxe roumain (42,0%), le fond des garde-frontieres (9,7%), le domaine de la Couronne (13,4%), des communes (8,7%), des collectivites (3,5%), d'autres categories (1,4%) et des prives (14,8).

La maniere d'administrer les forets a ete differente; ce fait a ete visible surtout dans la structure et la productivite des peuplements, ainsi :

- les forets appartenant aux premieres quatre categories de proprietaires ont ete tres bien ou bien administrees, ce qui comptait au total 71,5%;

- les forets des communes, des collectivites et d'autre categories, totalisant 13,6%, ont ete peu suffisamment administrees;

- les proprietaires prives, qui possedaient 14,8%, ont pratique une administation peu conforme.

L'etat insuffisamment d'une bonne partie des peuplements (28,5%) a eu comme consequence une reduction du role protecteur et du rendement des forets dans leur totalite.

L'amelioration de ces indicateurs qui avait commence apres 1948, a ete de nouveau retardee a la suite de grands chablis et de bris de neige, produits dans peuplements resineuse entre 1964 - 1978.